

Иван Вазов

Мечтание

Сред бурите, които тряскат,
сред мълнийте, които бляскат,
съзира моят тъжен взор
друг, ясен кръгозор.

Пред силите, които гаснат,
пред гробите, които раснат,
съглежда моят жаден ум
с цветя насяян друм.

Аз виждам светлите чертози
на бъдещето... рози, рози!
На мир, на правда, на светлик
Великдена велик.

Ще стигнем ли до там, не зная;
но сладко ми е да мечтая,
да тичам мислено на лов
за слънце и любов.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5093>]